

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **P. K.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2023, č. j. 038449/2023/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl žalobcovo odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 12. 2019, č. j. MÚBNLSB-OD-62346/2019-KABRA (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) zamítl žalobcovy námitky a potvrdil záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 29. 5. 2019. Správní orgán I. stupně proto žalobce vyzval dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu k odevzdání řidičského průkazu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
3. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto postupem předpokládá (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
5. Dne 20. 6. 2019 podal žalobce ke správnímu orgánu I. stupně – poté, co mu bylo oznámeno, že ke dni 29. 5. 2019 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů – námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a navrhl, aby správní orgán I. stupně doplnil správní spis o jednotlivá rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků podléhajících bodovému hodnocení.
6. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče, podle kterého byly žalobci za přestupek ze dne 15. 2. 2016 zaznamenány k témuž dni 2 body, za přestupek ze dne 5. 6. 2016 zaznamenány ke dni 14. 6. 2017 (tj. ke dni nabytí právní moci příkazu Městského úřadu v Tachově ze dne 22. 5. 2017) 4 body, za přestupek ze dne 10. 7. 2016 zaznamenány k témuž dni 3 body, za přestupek ze dne 11. 6. 2018 zaznamenány k témuž dni 2 body a za přestupek ze dne 29. 5. 2019 zaznamenány k témuž dni 3 body. Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 29. 5. 2019, žalobce dosáhl celkem 12 bodů.
7. Součástí spisu jsou rovněž jednotlivá správním orgánem I. stupně obstaraná oznámení o uložení pokuty příkazem na místě [tj. v řízení vedeném dle nyní účinného zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v rámci něhož je jako zjednodušené rozhodnutí vydáván příkazový blok], resp. v blokovém řízení [tj. v řízení vedeném dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“), v rámci něhož býval jako zjednodušené rozhodnutí vydáván pokutový blok], a dále kopie příkazových, resp. pokutových bloků. Součástí správního spisu je rovněž příkaz ze dne 22. 5. 2017, kterým Městský úřad v Tachově shledal žalobce vinným z přestupku ze dne 5. 6. 2016.
8. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně žalobcovy námitky zamítl a současně potvrdil záznamy provedené na základě příslušných příkazových, resp. pokutových bloků,

resp. na základě příkazu Městského úřadu v Tachově ze dne 22. 5. 2017. V odůvodnění rozhodnutí se správní orgán I. stupně podrobně věnoval všem podkladům, na základě kterých byly žalobci zaznamenány body v bodovém hodnocení řidiče. Správní orgán I. stupně uvedl, že zaznamenaný počet bodů je „správný a nežadá oprav“.

9. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání s argumentací obdobnou té, kterou později uplatnil v žalobě. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně. Žalovaný uvedl, že posoudil veškeré záznamy bodů a dospěl k závěru, že z jednotlivých oznámení o uložení pokut jsou ve všech případech *„jasně patrná a seznatelná protiprávní jednání, za která byly právě [žalobci] uloženy blokové pokuty (příkaz na místě), a dále pak, že tyto skutečnosti, rozhodné pro zápis odpovídajícího počtu bodů, jsou i zcela totožné s těmi, které jsou uvedeny ve všech vyžádaných pokutových (příkazových) blocích a příkazu o uložení pokuty“*.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

10. Žalobce předně v žalobním bodu označeném jako *„Nerespektování odvolacích důvodů“* namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Žalobce se zmiňuje o několika rozhodnutích různých správních orgánů vydaných v obdobných věcech (rovněž v řízeních o námitkách řidičů proti záznamu v jejich bodovém hodnocení). Žalobce tato rozhodnutí, která ovšem nepřipojil k žalobě (a nejsou ani součástí správního spisu), prezentuje jako vzorová, neboť jim předcházela důsledná kontrola jednotlivých pokutových bloků a zjišťování, zda tyto pokutové (příkazové) bloky představují relevantní podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
11. V obsáhlém žalobním bodu označeném jako *„Nezpůsobnost podkladů pro záznam bodů“* žalobce dále brojí proti postupu žalovaného, který dle žalobce jako důkazy posuzoval pouze oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají, aby byla vyloučena chyba spočívající v lidském faktoru, popř. z vůle orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifickou povahu rozhodnutí vydaného v blokovém, resp. příkazním řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém (příkazovém) bloku nelze dovozovat, že by souhlasil s takovým způsobem projednání přestupku a se správností rozhodnutí. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce. Od přestupce nelze očekávat ani takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit.
12. Žalobce má dále za to, že např. v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti musí být v pokutovém (příkazovém) bloku specifikováno, zda došlo k porušení § 18 odst. 4 či § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, potažmo k porušení § 4 písm. c) téhož zákona, byla-li nejvyšší povolená rychlost upravena místní úpravou provozu na pozemních komunikacích. Za dostatečnou žalobce nepovažuje ani specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, které bylo v pokutovém bloku popsáno slovy *„neužil bezpečnostní pásy“*, *„nepřipoután bezp. pásem“*, *„nepřipoután BP“*, *„pásy“* atp. Z formulace totiž musí být zřejmé, zda přestupek spáchal řidič, nebo spolujezdec, neboť v takovém případě by se jednalo

o přestupek, který nepodléhá bodovému hodnocení. Z rozhodnutí musí být dále zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy aby bylo možné vyloučit, že byl přestupek spáchán mimo pozemní komunikaci. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.

13. Žalobce dále podrobně namítá údajné nedostatky příkazového bloku ze dne 29. 5. 2019 a pokutového bloku ze dne 10. 7. 2016. Dle žalobce nepředstavují tyto bloky způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože „*nejdou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny*“ a protože z nich není bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena.
14. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že se v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem věnoval otázce, zda ve správním spisu založené podklady, na základě nichž byl proveden záznam bodů, obsahují všechny podstatné náležitosti. Všechny žalobní námítky proto považuje za nedůvodné.

Posouzení věci soudem

15. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „*[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námítky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*“ Podle odst. 3 téhož ustanovení „*[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námítky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námítky zamítne a provedený záznam potvrdí.*“
16. Soud úvodem poznamenává (v případě žalobců zastoupených advokátem JUDr. Radkem Bechyně tak činí již poněkoličatě), že žaloba obsahuje v převážné většině žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Často jednotlivé námítky dokonce ani nemají podklad ve skutkovém stavu a ve správním spise. Žalobce v žalobě hovoří např. v obecnosti o tom, že přiložené pokutové bloky č. G1498901 a č. F0832677 nesplňují požadavky na dostatečnou individualizaci skutku. Tyto pokutové bloky však nejsou ve správním spisu vůbec založeny. Dále žalobce poměrně podrobně namítá nedostatky náležitostí jednotlivých (dvou) pokutových bloků, ačkoliv takovéto nedostatky pokutové bloky zjevně nevykazují. Lze se proto domnívat, že jednotlivé námítky vůči pokutovým blokům míří takřka „naslepo“. Soudu je známo, že žalobcův zástupce používá formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi. Soud proto zdůrazňuje závěry rozšířeného senátu uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, podle nějž „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.*“ Skutečnost, že žalobní tvrzení o tom, jaké formulace jsou užity v jednotlivých pokutových (příkazových) blocích, jsou v mnoha případech přinejmenším nepřesná, kusá, vytržená z kontextu, ne-li dokonce lživá, pak vyvolává závažné pochybnosti o tom, zda se žalobce skutečně domáhá ochrany svých práv, nebo zda pouze zneužívá procesní právo podat žalobu s vidinou, že by mohly být přiznáním odkladného účinku žalobě suspendovány účinky napadeného rozhodnutí. Zástupci žalobce, jenž žalobu sepsal a který je advokátem, soud přitom již v minulosti připomněl (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2019, č. j. 45 A 103/2017- 36), že – ať už ho k tomuto svéráznému pojmání žalob vede záměr, nebo zda jde pouze o důsledek ledabylosti – dle čl. 17 odst. 2 etického kodexu advokátů (usnesení představenstva České advokátní

komory č. 1/1997 Věstníku) nesmí advokát ani na příkaz klienta uvádět v řízení údaje, o nichž ví, že jsou nepravdivé nebo klamavé.

17. K meritu věci soud dále konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly [srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 - 23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019 - 32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017 - 62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42]. Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či standardního přestupkového řízení) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
18. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. příkazním řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
19. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných pokutových a příkazových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečností uvedeným v pokutových (příkazových) blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v blokovém řízení, resp. příkazním řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým, resp. příkazovým blokem a že žalobce pokutové (příkazové) bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku, a náležitosti příkazového bloku podle § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku). Vzhledem k tomu neobstojí tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých bloků jako podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
20. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových a příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze

jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 49). Při zohlednění specifík blokového, resp. příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaného příkazového bloku ze dne 29. 5. 2019 a pokutového bloku ze dne 10. 7. 2016:

21. **Příkazový blok ze dne 29. 5. 2019** (viz č. l. 37 správního spisu) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo občanského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „29. 5. 2019 v 11,05 PLANÁ, UL. SADOVÁ U HORNICKÉHO MUZEA, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. NENÍ PŘIPOUTÁN, RZ: X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 300 Kč, podpis přestupce, jakož i identifikaci příslušníka policejního orgánu, který se žalobcem přestupek projednal.
22. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 29. 5. 2019 v 11:05 hodin v obci Planá v ulici Sadová jako řidič vozidla registrační značky X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a porušil tak § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná úřední osoba je na příkazovém bloku označena razítkem se služebním číslem, takže je jednoznačně identifikovatelná.
23. Obsah příkazového bloku plně koresponduje s oznámením Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, územního odboru Tachov, dopravního inspektorátu, ze dne 30. 5. 2019, na základě kterého správní orgán I. stupně zaznamenal žalobci 3 body v evidenční kartě řidiče. Rovněž z tohoto oznámení plyne, že žalobce dne 29. 5. 2019 v 11:05 h porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
24. Soud proto konstatuje, že příkazový blok ze dne 29. 5. 2019 je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
25. **Pokutový blok ze dne 10. 7. 2016** (viz č. l. 31 správního spisu) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo občanského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f)3 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně „17:21 hod., sil. I/21 51,5 km, § 18/3 z. č. 361/2000 Sb., rychlost mimo obec 90/136/132, X“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 000 Kč, podpis přestupce, jakož i identifikaci příslušníka policejního orgánu, který se žalobcem přestupek projednal.
26. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 10. 7. 2016 v 17:21 hodin na 51,5 km silnice č. I/21 jako řidič vozidla registrační značky X překročil

maximální povolenou rychlost mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více. Popis skutku („*rychlost mimo obec 90/136/132*“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h⁻¹. Uvedené číselné údaje představují ustálenou zkratku pro maximální povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost zjištěnou po zohlednění přípustné odchylky (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018 - 45, či ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020 - 20). Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 132 km.h⁻¹. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f)3 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává žádné pochyby o tom, jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku číslem silnice vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce (popis jednání obsahuje i údaj, že byl porušen § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu). S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem se služebním číslem, takže je rovněž jednoznačně identifikovatelná.

27. Obsah pokutového bloku plně koresponduje s oznámením Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, územního odboru Tachov, dopravního inspektorátu, ze dne 11. 7. 2016, na základě kterého správní orgán I. stupně zaznamenal žalobci 3 body v evidenční kartě řidiče. Rovněž z tohoto oznámení plyne, že žalobce dne 10. 7. 2016 v 17:21 hodin porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více.
28. Soud proto konstatuje, že pokutový blok ze dne 10. 7. 2016 je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
29. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových a příkazových bloků nejsou důvodné.
30. Co se týká žalobcem zmíněných rozhodnutí jiných správních orgánů (žalobce soudu nicméně žádná takováto rozhodnutí nedoložil), uvádí soud v obecnosti, že praxe jednotlivých správních orgánů může být pro jiné úřady nanejvýš inspirativní, nikdy však výkladově závazná. S žalobcem lze souhlasit pouze potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost účastníků před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.
31. Předmětem další námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových, resp. příkazových bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém resp. příkazním řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového (příkazového) bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém (příkazním) řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového (příkazového) bloku schvaluje. Podpis pokutového (příkazového) bloku rozhodně není

pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v pokutovém (příkazovém) bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový (příkazový) blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém (příkazném) řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový (příkazový) blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsal-li žalobce pokutový (příkazový) blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později uplatněná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů.

Závěr a náklady řízení

32. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 12. prosince 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu